

deslige, nemlig fordeler Anskaffelsen paa en paasende Mærsket, og det kan utvivlsomt ikke genere Krigsbestyrelsen, da den kan fordele disse tre Finantslovsbevillinger paa 2 Kalenderaar, 2 Gange 12 Maaneder, eller i en endnu kortere Tid efter det Tidspunkt, hvorpaa Finantsloven bliver færdig. Da vi ikke tør tilraade at negte denne Bevilling af Hensyn til Forsvarsvæsenet, bliver det Spørgsmaal her at overveie: hvorledes vil denne Bevilling staa i Samklang med den Stilling, Folkethinget har indtaget til Befæstningsvæsenet overhovedet og særlig til de nuværende Søforter? I den Henseende skal jeg oplyse, at dersom man tror, at disse 2½ Millioner Kr. paa nogen Maade staa i et dækkende Forhold til, hvad Modstanderne af os med Hensyn til Forsvarsvæsenets Udvikling, det vil sige de nye faste Værkers Værd, have foreslaaet tidligere, tager man fuldstændig fejl. Det sidste Forslag vedkommende Kjøbenhavns Søbefæstning, der forelaa Rigsdagen med detaillerede Bilag, var Forslaget om Fortet paa Middelfrunden til 14 Millioner Kr. Ifølge Bilagene var Planen til Søbefæstningen følgende: De nuværende Søforter skulde udbedres for et Beløb af 405,800 Kr., til 4 nye Søforter krævedes 26,460,000 Kr., til Kystbatteriet ved Dragør 360,000 Kr., til Minesprængninger 787,000 Kr., i Alt et Beløb af 40,469,700 Kr., og havde man taget den Plan op, maatte man, af Hensyn til den Udvikling, Artilleriet siden den Tid har taget, meget væsentlig have forhøjet dette Beløb. Forslaget forelaa ikke i Lovsform, men fremgik af de Bilag, som vare udarbejdede af vedkommende Kommission og undertegnet af Chefen for Ingenieurkorpsen, General Dreyer og Chefen for Artilleriet, General Tonquidres. Deraf kom kun frem dette Hovedfort paa Middelfrunden til 14—15 Millioner, der, hvis det skulde bestykses med endnu større Kanoner end da paaregnet, vilde blive endnu kostbarere. Man kan altsaa ikke sammenstille de Krav, som da bleve stillede, og som vi modfatte os, som jeg mener af mange Grunde med Rette, med det Forslag, som her foreligger. Det vil Enhver kunne indse. Hvorledes forholdt vi os nu til dette Forslag? Vor Stilling til dette Forslag var den, at vi opstillede et Forslag til en Forsvarsplan, i hvilken vi udelukkede de nye faste Forter, Kystbatteriet ved Dragør, de faste Værker omkring Kjøbenhavn mod Landfiden, som ogsaa vare med i den større Befæstningsplan, og ligeledes udelod Spørgsmaalet om Forstærkning af de nuværende Søforter. Man vil finde vort Forslag derom i Rigsdagstidenden 1875—76, Tillæg B. Sp. 94. Man vil der finde optaget af Nr. 1 paa den Plan Minesprængninger og deslige, til Udvikling af Minevæsenet, til Minemateriel overhovedet 2 Millioner, istedetfor at her staa 787,000 Kr. og man vil finde, at siden den Tid, 1874—1875, har man bevilget betydeligt mere til Minemateriel, end selve denne

Plan indeholder. I den Henseende er man ogsaa gaaet videre, end jeg vil ikke sige dengang paatenkt, men end dengang fixeret i Tale. Derimod tog man, som sagt, Planen, der angik de flydende Forter. Kystbatterierne ved Kallundborg, Korsør, Nyborg, en Slags Fæstning ved Aggersø-fund, Udvikling af vor Flaade og Sø- og Mine-materiel til et Beløb af 30 Millioner Kr., hvortil man i sin Tid knyttede Kravet om en For-mue- og Indkomstskat. De faste Forter negtede man, forsaavidt de gik ud paa at besætte Kjøbenhavn ved nye faste Forter enten til Sø eller til Land, at have noget med at gjøre, men hvad angik Forstærkningen af de nuværende Søforter, saa udelod man det af Planen af den Grund, at man henviste dette Spørgsmaal til den aarlige Forhandling, til aarlig Overveielse. Det vil ses, at der i Mindretallets Betænkning er optaget en Streifbemærkning om, at Kjøbenhavn som aaben By skulde være et aabent Spørgsmaal. Det er en af disse indledende Bemærkninger, som En eller Anden kan ønske sat ind i en Betænkning, men som jeg ikke skal komme nærmere ind paa her, undtagen hvis Forhandlingen giver Anledning dertil. Selve det Faktiske ved Spørgsmaalet om, hvorledes man har stillet sig til denne Sag, til de nuværende Søforter, er det, at Folkethinget har holdt det ikke ude som Noget, det ikke vilde have med at gjøre, men holdt det ude fra den Plan, man stred om, som Noget, man kunde tale sammen om og se at blive enig om ved de aarlige Finantslove. I 1875 bevilgede man da ogsaa til Forstærkning af Søforterne af Strickers Batteri det forlangte Beløb af 65,000 Kr. Det er det Samme, som ligger i dette Bilag for 1872—73 og 1874—75. De Beløb, der ligge i disse Bilag til Forstærkning af Kjøbenhavns Søforter, har Folkethinget taget op, og der er til Dato bevilget enhver Skilling ved Folkethingets Beslutning. Altsaa man har taget det Spørgsmaal ud af den tidligere Forsvarsplan, hvorom der da forhandlede, og Folkethinget har vist, at det hørte med til de aarlige Bevillinger. Det Øvrige i Planen angaar Forstærkningen af de nuværende Søforter. For Strickers Batteris Vedkommende taler man i 1875 paa en Begrundelse, som var meget stærkt betonende for dette Batteris Betydning ifølge dets Beliggenhed til Forsvar mod Skibe, som kom Syd fra gennem Drogden, navnlig indenfor den søndre Del af Kongedybet, i en noget anden Zone end Betydningen, uagtet man tillægger det megen Betydning, men dog ikke saa megen som det, man selv havde stillet op i Forsvarsbetænkningen, der gaar længere ud med de ny Søforter, men dog en meget stor relativ Betydning, med Hensyn til de nuværende Søforter. Men jeg siger, at man taler i andre Zoner, idet man gaar over fra 12 Kanonerne til de Kanoner, her er Tale om, der, som jeg nylig